

● دکتر حسین عبده تبریزی

شرکت سهامی عام تهران خوراک

آقای تاجدار نماینده، یکی از نهاد‌های صاحب سهم در شرکت سهامی تهران خوراک به سرعت محل اقامت خود در هتل استوریا را ترک کرد و برای آمادگی و هماهنگی بیشتر در جلس‌های بعدی به سمت دفتر خدمات حقوقی نخست‌وزیری جمهوری اسلامی در لاهه پیاده راه افتاد. در تمام مسیر راه به این می‌اندیشید که چگونه خواهد توانست در احقاق حقوق سازمان خود و در نتیجه حقوق مردم کشورش موفق شود. طولی نکشید که به ساختمان دفتر خدمات رسید. با تعجب در یافت که قبل از وی همه اعضای هیئت ایرانی به محل دفتر رسیده‌اند: آقایان شجاعت و بنی اعتماد (نمایندگان مدیریت شرکت تهران خوراک)، مهندس لطفی و خانم مجیدی (نمایندگان سهامداران از بانک صنعت و معدن)، آقای ناصرزاده همکار دیگرش از بنیاد مستضعفان (نمایندگان سهامداران از بنیاد)، و آقای دکتر لطفی (نماینده سهامداران از سازمان مالی گسترش مالکیت)، آقایان معراجی و سلیمانزاده وکلای دفتر نیز در جلسه حضور داشتند.

تاریخچه مالکیت شرکت

شرکت تهران خوراک در آذر ماه سال ۱۳۳۸ با سرمایه ۵۶ میلیون ریال منقسم به ۵۰۰۰ سهم ده هزار ریالی با نام که ۳۳٪ آن پرداخت شده بود، به صورت شرکت سهامی تشکیل شد. شرکت سهامی کشت و صنعت شاخسار به نمایندگی آقایان مهندس منصوری و شاهرخی با ۴۹/۷٪ سهام، سایر سهامداران ایرانی با ۵/۳٪ سهام، شرکت سهامی مارکت فود با ۴۹/۷٪ سهام، و سایر سهامداران خارجی با ۵/۳٪ بقیه سهام شرکای شرکت تهران خوراک بودند.

در سال ۱۳۵۴ پس از عام شدن این شرکت سهامی، در اجرای قانون گسترش مالکیت واحدهای تولیدی، سهم سهامداران خارجی تا حد ۳۰٪ کاهش یافت. و ضمناً بین سه شرکت مارکت فود ایران، مارکت فود تهران، و مارکت فود کامپلیت تقسیم شد. در بدو تأسیس سهام شرکت به دو طبقه الف (متعلق به سهامداران ایرانی) و طبقه ب (متعلق به سهامداران خارجی) تقسیم شده بود. هر سهم طبقه الف یک حق رأی و هر سهم طبقه ب شش حق رأی داشت و از این رو اداره شرکت عملاً در دست شرکای خارجی بود. در مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام مورخ ۲۲ آبان ۱۳۵۵، پس از اصلاح اساسنامه، حق رأی سهامداران طبقه ب به ۲ رأی کاهش یافت و در سال ۱۳۵۶ با اصلاح مجدد اساسنامه، کلیه سهام دارای حقوق مساوی گردید.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، هرچند مدیران و کارکنان آمریکایی، ایران را ترک کردند ولی تا قبل از شهریور ۶۰ و نماینده ایرانی آنان در هیئت مدیره عضویت داشتند. در سال یاد شده، این دو نفر نیز از عضویت در هیئت مدیره استعفا کردند و متعاقباً با توسل به بیهوشی الجزایر علیه شرکت تهران خوراک و سهامداران ایرانی آن دعاوی شماره ۸۰۳۷ و ۸۳۱۱ را در دادگاه دאوری لاهه مطرح کردند.

سهامداران فعلی شرکت سهامی عام تهران خوراک به شرح زیر اند :

<u>سهامداران ایرانی</u>	<u>درصد سهام</u>	<u>کل درصد سهام</u>
بانک صنعت و معدن	۱۳/۶	
سازمان مالی گسترش مالکیت واحدهای تولیدی	۱۹/۱	
بنیاد مستضعفان	۹/۵	۲۲/۲
اشخاص حقیقی		۲۶/۸
مارکت فود ایران	۱۰	
مارکت فود تهران	۱۰	
مارکت فود کامپلیت	۱۰	۳۰/۰
آقای رودز		۱/۰
		<u>۱۰۰/۰</u>

در حال حاضر، هیئت مدیره‌های مرکب از نمایندگان نهادهای ایرانی و اشخاص حقیقی ایرانی شرکت را اداره می‌کنند.

سرمایه، شرکت و قیمت سهام

سرمایه شرکت در حال حاضر ۱٫۹۹۶٫۵۰۰ هزار ریال منقسم به ۱۹۹٫۶۵۰ سهم ده هزار ریالی با نام است که تماماً" پرداخت شده است . سرمایه شرکت از بدو تأسیس تا زمان حال به شرح جدول زیر افزایش یافته است (ارقام به میلیون ریال) :

<u>منبع تأمین افزایش</u>	<u>سرمایه</u>	<u>مبلغ افزایش سرمایه</u>	<u>سال</u>
نقدی	۵۶	—	۱۳۳۸
نقدی	۷۶	۲۰/۰	۱۳۴۰
نقدی	۹۳/۶	۱۷/۶	۱۳۴۳
نقدی	۱۸۸/۶	۹۵/۰	۱۳۴۹
از محل سود	۲۳۴/۰	۴۵/۵	۱۳۵۱
نقدی	۶۶۰/۰۸	۲۲۶/۰۸	۱۳۵۲
نقدی	۱٫۱۰۰/۰	۴۴۰/۰	۱۳۵۵
نقدی	۱٫۶۵۰/۰	۵۵۰/۰	۱۳۵۷
از محل سود	۱٫۸۱۵	۱۶۵/۰	۱۳۵۸
از محل سود	۱٫۹۹۶/۵	۱۸۱/۵	۱۳۵۹

در اجرا مقررات قانون گسترش مالکیت واحدهای تولیدی ، برنامه فروش ۴۹٪ سهام شرکت ظرف سه سال از تاریخ ۱۳۵۴/۷/۱ تنظیم شد . در دی ماه ۱۳۵۴ ، صاحبان سهام ۲۰٪ از سهام خود را به تعداد ۱۳٫۲۰۰ سهم عادی با نام ۱۰٫۰۰۰ ریالی از قرار هر سهم ۲۴٫۰۰۰ ریال و در مرحله دوم در بهمن ماه ۱۳۵۵ ، ۱۰٪ دیگر از سهام به تعداد ۱۱٫۰۰۰ سهم از قرار هر سهم ۱۸٫۴۰۰ ریال را به سازمان مالی گسترش مالکیت واحدهای تولیدی واگذار کردند تا از آن طریق به کارگران و کشاورزان عرضه شود .

سهام شرکت تهران خوراک در اسفند ماه سال ۱۳۵۵ در بورس اوراق بهادار تهران پذیرفته شد . در سال ۱۳۵۶ ، بنابه گواهی بورس تهران ، روی سهام شرکت معاملاتی صورت نگرفت . مجموع سهام مورد معامله در سال ۱۳۵۷ حدود ۱۴٫۱۰۰ سهم بوده و در سال ۵۸ نیز تعداد ۴۰۰ سهم دست به دست شده است ، جزئیات معاملات انجام شده برای هر سهم به ارزش اسمی ۱۰٫۰۰۰ ریال به شرح زیر بوده است :

<u>تاریخ معامله</u>	<u>تعداد سهام</u>	<u>آخرین قیمت هر سهم - ریال</u>
۱۳۵۷/۳/۲	۶۰۰	۲۰ر۰۰۰
۱۳۵۷/۴/۲۷	۲۰۰	۲۲ر۰۰۰
۱۳۵۷/۷/۲۵	۱۱ر۰۰۰	۱۶ر۲۰۰
۱۳۵۷/۹/۲۶	۲ر۲۰۰	۱۴ر۱۳۰
۱۳۵۷/۱۱/۲۸	۱۰۰	۱۴ر۰۰۰
۱۳۵۸/۳/۱۳	۳۰۰	۱۰ر۰۰۰
۱۳۵۸/۸/۳۰	۱۰۰	۱۰ر۰۰۰

موضوع دعاوی و شرح مذاکرات

خلاصه ادعاهای شرکتهای خارجی به شرح زیر است :

- اجاره ۶ دستگاه ماشین آلات که در اختیار شرکت سهامی عام تهران خوراک است .
- بابت قرارداد کمکهای فنی ، حق الامتياز ، و علامت تجاری
- مود سهام سالانه

- سلب مالکیت از سرمایه‌گذاری‌های‌شان در شرکت تهران خوراک

دعاوی شماره ۸۰۳۷ و ۸۳۱۱ در مورد ادعاهای بالا در دیوان داوری لاهه مطرح شده و طی مراحل قانونی مورد رسیدگی قرار گرفته است . جلسهای استماع مقدماتی و رسیدگی نهایی با حضور نمایندگان خواهانها و خواندگان پرونده تشکیل شده است . برای تعیین ارزش سهام ، گزارش مؤسسه استاندارد و مارکز از طرف خواهانها به دادگاه ارائه شده که با توجه به ایرادهای بسیار آن ، خواندگان مهلت خواستند تا پاسخ به گزارش یاد شده را تهیه کنند . متعاقب آن ، گزارشی توسط مؤسسه حسابرسی دانا تهیه و به دادگاه ارائه شد . پس از چندین جلسه دادگاه و قبل از اعلام رأی نهایی ، سهامداران خارجی پیشنهاد مذاکره اصلاحی دادند و در تاریخ ۱۳ مرداد سال ۶۳ نمایندگان و سهامداران شرکت تهران خوراک برای مذاکره به لاهه عزیمت کردند .

ارقام پیشنهادی در جلسه‌های مذاکره به شرح زیر بوده است :

<u>تاریخ جلسه</u>	<u>رقمهای پیشنهادی خواهان (دلار)</u>	<u>رقمهای پیشنهادی خواننده (دلار)</u>
۱۳۶۳/۵/۱۰	۴۶۳۰۴۶۴۴	۵۶۰۰۰۰۰
۱۳۶۳/۵/۱۰	۳۲ر۰۰۰۰۰۰	—
۱۳۶۳/۵/۱۱	۱۹ر۴۰۰۰۰۰	۵۶۰۰۰۰۰
۱۳۶۳/۵/۱۱	—	۶۶۰۰۰۰۰

ارزش سهام بر مبنای آخرین قیمت پیشنهادی خواننده، دعوا، ۶۰۰۰ ریال بود. چون در این جلسه طرفین به توافق نرسیدند، با مشورت و نظر واحد صلح و مذاکره در لاهه، مذاکرات به مدت یک ماه به تعویق افتاد و مقرر شد خوانندگان در این مدت نظر مسئولان خود را جويا شوند. پس از گذشت ۷ هفته که از طرف خوانندگان اقدامی صورت نگرفت، خواهانها طی تلکس علت را جويا شدند. در نتیجه، پس از جلسهای هماهنگی متعدد گروه یاد شده در آغاز این افته جهت ادامه مذاکره به لاهه اعزام شدند.

نمایندگان یاد شده در موعد مقرر در لاهه حضور یافتند. اولین جلسه مذاکره در شعبه ۲ دیوان دآوری لاهه با حضور نمایندگان ایرانی و خواهانها به نمایندگی آقای ماگان، رئیس کل شرکت مارکت فود کامپلنت، آلن شیف، مشاور حقوقی مارکت فود کامپلنت، و استوارت دیپاک تشکیل شد. در این جلسه خواهانهای دعوا، اظهار داشتند که قیمت پیشنهادی آنان همان ۱۹/۴ میلیون دلار بوده و در مورد نتیجه مشورت طرف ایرانی با مسئولان خود پرس و جو کردند. گروه اعزامی از ایران مبلغ ۷ میلیون دلار را اعلام کردند. در ادامه جلسه در روز بعد، نمایندگان خواهانها اعلام کردند چنانچه هیئت ایرانی مبلغ پیشنهادی روز قبل خود را دو برابر کند، آنان حاضر به مذاکره برای رقمی بین ۱۴ میلیون دلار و رقم قبلی (۱۹/۴ میلیون دلار) خواهند بود. طرف ایرانی پس از مشورت اعلام کرد که هر چند مبلغ پیشنهادی آنان انعطاف پذیر است، اما نه تا حد ۱۴ میلیون دلار. در نتیجه چون توافق حاصل نشد، جلسه خاتمه یافت و مذاکره بی نتیجه ماند.

شرح آخرین جلسه هماهنگی در دفتر حقوقی

لطف الله معراجی، مشاور حقوقی دفتر، از مطالبات فرنگی بسم الله الرحمن الرحيم. از برادران و خواهر عزیزان اجازه می خواهم جلسه را شروع کنم. طرف ما موضع غیر عادلانه و غیر اصولی اتخاذ کرده. اما مثل همه داوریهای دیگر، حتماً داوران دنبال ادله خواهند بود. توجه همه دوستان را به این نکته جلب می کنم که باید استدلال کرد و دفاعیه خوبی ارائه داد. دادگاه حرفهای کلی و آه و ناله نمی خواهد. از همه شما تقاضا دارم که تا آنجا که می توانید با جمع آوری دلایل و ارائه روشهای نظری و مدلهای قابل قبول در دنیا به من و سایر وکلای ایرانی کمک کنید. مسائل فنی را شما می گوئید. چارچوب حقوقی لازم برای بیان و طرح آن مطالب پیدا کردن با ما.

حسن لطفی ، بانگ صنعت و معدن

عواملی که باید به آنها اشاره کرد ، قیمت سهام است ، اینجا سیستم بورس را خوب می‌شناسند ، اقتصاد آزاد را می‌فهمند و قیمت سهام برایشان مهم است ، من می‌گویم روی قیمت سهام تکیه کنیم ، چون قیمت دفتری نباید ملاک باشد ، ممکن است از آن سوءاستفاده شود ،

حسن تاجدار ، بنیاد مستضعفان

ارزش تعیین شده سهام توسط مؤسسه استاندارد و مارکر به استناد سنجشها و فاکتورهای غیرعملی بوده و کارشناسان مشکلات مؤثر در ارزیابی را مدنظر قرار نداده‌اند ، اعمال روشها به طور کلی به واقعیتها متکی نیست و تئوری محض است ، برای مثال ، ارزش سهام شرکت ما از طریق مقایسه با شرکت امریکایی به عنوان شرکتی مشابه محاسبه شده است ، خوب ، این چه نوع مقایسه‌ای است ؛ نمونه‌های مورد بررسی در این روش از نظر بافت اقتصادی و اجتماعی چه شباهتی با شرکت ایرانی دارد؟ بدیهی است که این نمی‌تواند معیار مناسبی برای قضاوت باشد ،

روح‌نگیز مجیدی ، بانگ صنعت و معدن

باید خط بحثها و استدلالات گذشته فراموش نشود ، مؤسسه حسابرسی دانا سه روش را مطرح کرده است ؛ اول ، طبق لایحه قانونی متمم قانون حفاظت و توسعه صنایع ایران ملاک محاسبه میانگین ارزش ویژه سهام در پایان دو دوره مالی مربوط به سالهای ۵۶ و ۵۷ مندرج در اظهارنامه مالیاتی بوده که با استفاده از این روش رقم ۱۴۳۹ ریال بدست می‌آید ، دوم ، ارزش دفتری که پس از تعدیلات حسابداری لازم برای مالیاتهای تکلیفی ، حق بیمه و حق کارآموزی و ذخیره بازخرید کارکنان ، مؤسسه حسابرسی رقم ۱۵۴۳ ریال را حساب کرده ، و سوم ، براساس معاملات انجام شده در بورس که باید بر آخرین قیمتتها تأکید شود ،

محمد رسول ناصرزاده ، بنیاد مستضعفان

من چون در جریان بحثهای گذشته نبودام ، خیلی نمی‌توانم چیزی بگویم ، همین قدر بگویم که در دوره مدیریت مالی که همین اواخر داشتام اشاره زیادی

به فرمول مایرون گوردون می‌شد، این فرمول $G + \frac{\text{سود سهام}}{\text{ارزش بازار}} = \text{بازده سرمایه}$ است که در آن G نرخ رشد سود سهام است. در شرایط فعلی ایران روجودجنگ $G = 0$ خیلی معقول است. پس ارزش بازار مساوی سود سهام تقسیم بر بازدهی سرمایه است. پس:

$$\text{ریال } 8222 = \frac{740}{0.09} = \text{ارزش بازار}$$

من سود سهام و بازدهی سرمایه را متوسط ۵ سال گذشته گرفته‌ام.

دکتر ناصر لطفی، سازمان گسترش مالکیت

به نظرم می‌توانیم از ارزش ویژه هر سهم نیز استفاده کنیم. میانگین ارزش ویژه برای سالهای ۵۷ تا ۶۰ معادل ۱۲۴۵۹ ریال است (ارقام چنین‌اند: ۱۱۹۹۵، ۱۳۲۸۴، ۱۲۱۴۱، و ۱۲۲۱۷ ریال). یادمان باشد که محاسبه بالا تا تاریخی است که شرکت‌های خارجی علیه ما طرح دعوا کرده‌اند. اگر دوره پنج‌ساله مورد گزارش مدنظر باشد، ارزش ویژه هر سهم به ۱۳۲۸۱ ریال می‌رسد. سال ۵۹ معادل ۱۲۱۴۱ ریال، سال ۶۰ معادل ۱۲۲۱۷ ریال، و از ۶۱ تا ۶۳ به ترتیب ۱۳۶۲۶، ۱۳۴۸۶ و ۱۴۹۳۸ ریال.

حسن تاجدار

طبعاً حرف‌های ما به ارقام سود و فروش اشاره خواهند کرد. آیا آنها می‌توانند به رشد سود استناد کنند. اگر چنین باشد، در محاسبه آقای ناصرزاده نمی‌تواند صفر باشد و قیمت سهام بالا می‌رود. اگر روند سود را همانند ماه‌های گذشته بگیریم، سود ۶۴ - ۶۳ حدود ۴۰۰ میلیون ریال (۲۰٪ سرمایه) خواهد بود که از سال قبل بسیار بهتر است. طبق محاسبه من میانگین رشد سود در پنج سال گذشته ۴۲٪ بوده. حال اگر با محافظت‌کاری نرخ رشد را نصف این رقم یعنی ۲۰٪ بگیریم، سود سه سال آتی چنین می‌شود: سال ۶۵ - ۶۴، ۴۸۰ میلیون ریال، سال ۶۶ - ۶۵ برابر ۷۶ میلیون ریال، و برای سال ۶۷ - ۶۶ می‌شود ۶۹۰ میلیون ریال.

لطف‌الله معراجی

اگر صفحه ۱۳ گزارش مؤسسه حسابرسی را نگاه کنید، طلب شرکت‌های خارجی را که مشکل از ۵ قلم است طبق دفاتر آورده، برایتان می‌خوانم؛

اجاره، ماشین‌آلات	۵۴,۸۹۴,۲۲۰ ریال
حق استفاده از علائم تجاری	۲,۸۲۰,۰۰۰
سود سهام تا تاریخ ۵۹/۹/۳۰	۱۵۵,۷۲۵,۸۴۴
سود سهام از ۵۹/۹/۳۰ تا ۶۳/۶/۳۱	۱۶۰,۰۸۱,۶۵۴
مطالبات کارکنان خارجی	۷۴,۷۴۹,۱۸۶
	<hr/>
کسری می‌شود؛ طلب شرکت تهران خوراک	۴۴۸,۲۷۰,۹۰۴ ریال
	<hr/>
	۱,۷۵۷,۹۴۴
	<hr/>
	۴۴۶,۵۱۲,۹۶۰ ریال

پرداخت سود سهام تا تاریخ ۵۹/۹/۳۰، یعنی تاریخ بیانیه، الجزایر، قابل پرداخت است، از آن به بعد متعلق به خریدار ۳۰٪ سهم سهامداران خارجی است. اگر سهام را به قیمت اسمی بگیریم و نرخ دلار را ۹۰ ریال، ارزش سهام به علاوه مطالبات می‌شود ۱۳,۳۸۱,۳۰۶ ریال یا ۹/۸۴ میلیون دلار. بولی که آقای ماکان و رفقایش می‌خواهند، منظورم قیمت پایه است، یعنی ۱۴ میلیون دلار، پس از کسر مطالبات ارزش سهامی معادل ۱۶,۳۰۰ ریال می‌شود. و اگر سقف پیشنهاد آنان یعنی ۱۹/۴ میلیون دلار را ملاک بگیریم، ارزش سهام ۲۴,۳۰۰ ریال می‌شود که خارجیها بین این دو رقم را مدنظر دارند.

مطلوب است:

۱. بسیاری از شرکتهای ایرانی که با مشارکت خارجی تشکیل شده بودند، پس از انقلاب با مسائلی مشابه مشکل شرکت تهران خوراک مواجه بودند. این مشکل را از کلیه ابعاد مالی آن بررسی کنید و ویژگیهای آن را برشمرید.
۲. نظر شما در مورد ارزشیابی سهام شرکت چیست؟ قیمت واقعی سهام را چه می‌دانید؟ از کدام مدلهای ارزشیابی استفاده می‌کنید؟
۳. به حقوقدانان دفتر چه اطلاعاتی جهت تهیه دفاعیه مستدل عرضه می‌کنید؟ عناصر اصلی لایحه دفاعیه چه باید باشد و آوردن چه اطلاعاتی در آن ضرورت تام دارد.
۴. در مقایسه با شرکتهای مشابهی که به دیوان داوری رفتانند، چه ویژگیهای خاصی شرکت تهران خوراک دارد. آیا به دلیل این ویژگیها نحوه تهیه لایحه دفاعیه و اطلاعات مندرج در آن تغییر می‌کنند؟

شرکت سهامی عام تهران خوراک

جدول ۱

ترازنامه‌های مقایسه‌ای برای سالهای ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۴

ارقام به میلیون ریال

شرح	۱۳۵۹	۱۳۶۰	*۱۳۶۱	۱۳۶۲	۱۳۶۳	**۱۳۶۴
داراییها:						
داراییهای ثابت	۱,۱۲۰	۹۴۶	۸۵۶	۷۲۰	۶۵۶	۴۱۵
سرمایه‌گذاری‌ها	۶۶	۶۶	۶۶	۶۶	۶۶	۶۶
اوراق قرضه	۱۱۴	۵۲	۵۴	۵۴	۵۴	۱۱۲
حصه بلندمدت وام کارکنان	—	—	۶۲	۶۸	۶۰	۵۰
داراییهای جاری	۳,۲۲۴	۳,۴۳۴	۳,۷۴۶	۳,۲۲۶	۳,۴۷۲	۳,۸۲۸
جمع	۴,۵۲۴	۴,۵۰۰	۴,۷۸۴	۵,۱۳۴	۵,۳۰۸	۵,۴۷۲
بدهیها:						
بدهیهای جاری	۱,۸۹۸	۱,۵۸۴	۱,۶۳۰	۱,۷۷۴	۱,۵۸۲	۱,۶۰۲
بدهیهای بلندمدت	۶۴	۲۴	—	—	—	—
ذخیره مزایای پایان خدمت	۱۲۸	۲۵۲	۵۹۸	۶۶۸	۷۴۲	۷۹۴
حقوق صاحبان سهام	۲,۴۲۴	۲,۴۴۰	۲,۵۵۶	۲,۶۹۲	۲,۹۸۲	۳,۰۷۶
جمع	۴,۵۲۴	۴,۵۰۰	۴,۷۸۴	۵,۱۳۴	۵,۳۰۸	۵,۴۷۲

* ارقام سال ۶۱ - ۶۰ در تاریخ ۳۰/۶/۶۱ تهیه شده است.

** ارقام سال ۶۴ - ۶۳ در تاریخ پایان تیر ماه ۶۴ تهیه شده است.

شرکت سهامی عام تهران خوراک

جدول ۲

صورت‌های سود و زیان مقایسه‌ای برای سالهای ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۳

شرح	۱۳۵۹	۱۳۶۰	۱۳۶۱	۱۳۶۲	۱۳۶۳
فروش	۱۰,۰۰۶,۶۶	۱۲,۱۸۴	۸,۶۴۰	۱۴,۸۵۲	۱۶,۰۵۸
قیمت تمام شده کالاهای فروش رفته	۸,۹۸۴	۱۰,۱۵۰	۷,۵۶۰	۱۳,۸۲۴	۱۴,۶۷۰
سود ناویژه عملیات	۱,۰۸۲	۲,۰۳۴	۱,۰۸۰	۱,۰۲۸	۱,۳۸۸
هزینه‌ها	۸۴۸	۱,۵۴۴	۸۳۲	۹۹۶	۱,۱۹۶
سود عملیاتی	۲۳۴	۴۹۰	۲۴۸	۳۲	۱۹۲
سایر درآمدها	۷۴	۵۰	۵۶	۹۲	۱۵۲
درآمد قبل از کسر مالیات و سایر تعدیلات	۲۶۸	۳۵۶	۲۲۸	۱۱۸	۳۳۲
سود ویژه سال	۲۵۲	۲۵۲	۳۲۰	۹۶	۲۹۸

شرکت سهامی عام تهران خوراک

جدول ۳

تصویب نامه هیئت وزیران و بخشنامه نخست وزیر
در مورد نحوه خرید سهام خارجیان

تصویب نامه هیئت وزیران

بسمه تعالی

وزارت امور اقتصادی و دارایی

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۴/۳/۱ بنا به پیشنهاد شماره ۴۵۴/م وزارت امور

اقتصادی و دارایی مراتب زیر را تصویب نمودند:

خرید هر نوع سرمایه یا سهام یا سهم‌الشرکه مشمول قانون جلب و حمایت سرمایه‌های

خارجی مصوب آذر ماه ۱۳۳۴ توسط دستگاه‌های دولتی، وابسته به دولت، ملی شده،

نهادهای انقلاب اسلامی یا واحدهای وابسته یا تابعه یا تحت پوشش آنها منوط به تشخیص ضرورت خرید و صدور اجازه از سوی هیئت رسیدگی به جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی موضوع ماده ۲ قانون مذکور است .

در هر مورد که موضوع خرید سرمایه یا سهام یا سهم‌الشرکه مشمول قانون فوق‌الذکر در هیئت مذکور مطرح می‌شود ، علاوه بر اعضای ثابت هیئت ، یک نفر نماینده دستگاه دولتی یا وابسته به دولت یا ملی شده یا نهاد انقلاب اسلامی که خود یا واحد وابسته یا تحت پوشش آن ، متقاضی خرید است ، با حق رأی در جلسه هیئت شرکت خواهد کرد .

نخست‌وزیر

۶۴/۴/۵

میرحسین موسوی

بسمه تعالی

بخشنامه به کلیه وزارتخانهها ، سازمانها ، مؤسسات دولتی ، وابسته

به دولت و نهادهای انقلاب اسلامی

نظر به اینکه سرمایه‌گذاری برخی از شرکتهای خارجی در ایران برطبق قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی مصوب آذرماه ۱۳۳۴ انجام نشده و مشمول مقررات قانون مزبور نمی‌باشد ، علی‌هذا با توجه به تجربیات و اطلاعات هیئت رسیدگی به جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی مقتضی است کلیه وزارتخانهها ، سازمانها ، مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و نهادهای انقلاب اسلامی که بنا به مصالح کشور تصمیم به خرید این گونه سرمایه‌ها را دارند ، مراتب را قبلاً با هیئت مذکور مستقر در سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران (وزارت امور اقتصادی و دارایی) هماهنگ و کسب نظر نموده سپس در صورت تأیید وزیر یا بالاترین مقام اجرایی دستگاه ذیربط مطابق مقررات نسبت به خرید سرمایه‌های مزبور اقدام نمایند .

نخست‌وزیر

۶۴/۵/۱۵

میرحسین موسوی